

[Alfred Hansen.]

form af et spørgsmål til undervisningsministeren om, hvor mange kommuner der har undladt det. Jeg håber imidlertid, at ændringsforslaget bliver vedtaget.

Jeg takker hr. Freddy Madsen for tilsagnet om at ville stemme for ændringsforslaget, men det er ikke stillet uforståeligt op. Jeg vil gerne henvise til et cirkulære af den 22. august 1975, punkt 12 c. Her forklarer undervisningsministeren, hvordan denne § 14, stk. 1, skal forstås:

»... hvoraf det fremgår, at den enkelte elevs ugentlige timetal kan være lavere end det minimum, der er fastsat ved lovens § 14, stk. 1.«

Der er altså tale om et tilbud, men ikke om en pligt for eleverne. Vi må vel alle i dette ting være interesseret i at tilbyde de unge den bedst mulige uddannelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 140 stemmer mod 12; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner.

(Lovforslag nr. L 165. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Medlemskredsen, bestyrelsens sammensætning, fondsanbringelsen m. v.).

(Lovforslag nr. 166. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

(Lovforslag nr. L 167. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Voigt (FP):

Da mit partis ordfører, hr. Nauerby, på denne dejlige dag har fundet det rigtigt at tage ud og se, om han kunne omvende nogle vantrø til fremskridtstroen, skal jeg på fremskridtpartiets vegne komme med nogle bemærkninger. Vi er glade for, at vi på denne forårsdag kan takke venstre for, at det viser sig, at vi ikke i de år, vi har været i folketinget, har talt forgæves. Vi har ofte følt det, som om vi har talt til en mur, men når man læser venstres betænkning bidrag, som jo er en god, lang fremskridtstale – der er nogle sprogforbistringer, men herregud, det kunne vi vel snakke om – så er vi glade for at kunne konstatere, at det er lykkedes at ryste nogle af fugerne løse i denne mur, at det virkelig viser sig, at vores pædagogiske taler, som vi mange gange har holdt over for venstre, har båret frugt.

Vi har på det seneste hørt venstre sige, at vi skal have ens pension, og nu skriver de også i deres betænkning bidrag, at vi skal have skattelettelser. Hvis hr. Poul Hartling bare havde haft den samme gode indstilling til problemerne i september 1974, så havde hr. Poul Hartling stadig væk været statsminister, og så havde vi ikke været forpint her i landet af, at vi skal leve med at have en socialdemokrat som statsminister. Jeg håber, hr. Poul Hartling og venstres gruppe med dette betænkning bidrag har anlagt en ny linje. Når et sådant betænkning bidrag bliver lagt på bordet, kan de fuldt regne med, at det vil få en helhjertet og

[Voigt.]

varm støtte fra os fremskridtsfolk. Vi takker venstre mange gange.

Mette Madsen (V):

Siden loven om arbejdsmarkedets tillægspension blev vedtaget i 1964, har de danske kvindelige arbejdstagere levet med den uretfærdighed, at deres efterlevende ægtefælle ikke var sikret pension, men at alt, hvad kvinderne gennem årene havde indbetalt til ATP-fonden, i tilfælde af deres død forblev i denne fond. Denne ulighed har den store kvindekommision og kvindeorganisationerne påpeget, og så sent som i februar 1976 samt efter augustforliget har ligestillingsrådet forsøgt at få loven ændret, men desværre uden resultat.

Dette er så meget mere beklageligt, som de lovforslag, vi i dag behandler, udbygger denne ulighed stærkt. Som bekendt skal den anden dyrtidsportion efter augustforliget indgå i ATP-fonden; det vil sige, at de penge, som en kvindelig arbejdstager ved sin arbejdsindsats har tjent, og som rettelig tilkommer hende, i tilfælde af hendes død ikke kommer hendes familie til gode, men forbliver i fonden.

Den urimelighed over for kvinderne påpegede jeg ved første behandling af disse lovforslag den 2. maj i år, og jeg spurgte arbejdsministeren, hvad han havde tænkt sig at gøre for at rette på dette. Ministeren havde ingen øjeblikkelig løsning på problemet, men henviste til en kommende pensionsreform. Det var derfor med stor spænding, jeg den følgende fredag lyttede til socialministerens redegørelse om socialdemokratiets pensionsreformtanker, men efter denne redegørelse må vi alle se i øjnene, at der kan gå både år og dag, før en ny pensionsordning bliver en realitet; og det er her og nu, det er i denne uge at augustforligspartierne vedtager, at visse dyrtidsportioner skal indgå i ATP-fonden. Efter alle solemærker at dømmes bliver dette aktuelt allerede i juli. Jeg skal derfor på venstres vegne fremsætte følgende:

Forslaget om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen snarest at fremsætte forslag til ændring af loven om arbejdsmarkedets tillægspension, således at en kvindelig arbejdstagers ægtefælle i tilfælde af hendes død modtager pension efter samme regler som en mandlig arbejdstagers ægtefælle.

Folketinget fortsætter derefter behandlingen af lovforslagene.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag indgå i debatten.

Erling Dinesen (S):

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg er lidt overrasket over, at vi får en dagsorden på nuværende tidspunkt efter det udvalgsarbejde, som er foregået, hvor der ikke fra venstres repræsentanter i udvalget på noget tidspunkt blev givet udtryk for dette eller stillet ændringsforslag i den retning, som dagsordensforslaget går.

Det er rigtigt, at der er en ulighed i ATP-loven. Da lovforslaget om ATP i sin tid blev fremsat her, var der ingen ulighed. Der var hverken tale om enkepension eller om enkemandspension; der var tale om en ordning direkte knyttet til arbejdsmarkedet og til arbejdspladserne. Der var altså lighed. Men et flertal – og det var vist ikke mindst venstre – ønskede på daværende tidspunkt, at der skulle enkepension ind i loven.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi er tilhængere af lighed på dette felt. Det er også klart kommet til udtryk, dels i arbejdsministerens fremsættelsestale, dels i de bemærkninger, der ledsager forslaget, at disse forhold må ses i sammenhæng med den sociale pensionsreform. Det er der klart givet udtryk for, og når jeg på mit partis vegne må afvise denne dagsorden, er det derfor ikke udtryk for, at vi ønsker ulighed opretholdt, men fordi spørgsmålet naturligt må ses i sammenhæng med den pensionsreform, vi lige har taget hul på.

Formanden:

Er der flere ordførere, der ønsker ordet i første omgang? Det er ikke tilfældet. Så går vi til anden omgang. Hvem ønsker ordet af ordførerne? Hr. Voigt? Jeg går ud fra, at fru Kirsten Jacobsen ikke er ordfører.

Voigt (FP):

Nej, formanden har ret. Det er stadig væk mig, der er ordfører, og det glæder mig, at jeg nu inden for et kvarter for anden gang kan gå op og takke venstre for nogle gode tanker. Jeg kan meddele venstre, at vi støtter dette dagsordensforslag. Det, spændingen drejer sig om for mig og andre fremskridtsfolk og vel også for

[Voigt.]

venstre, er nu, hvordan de konservative vil stemme vedrørende dette forslag.

Man kan måske undre sig over, at det ikke er fremsat som et ændringsforslag, at det nu kommer som et dagsordensforslag. Men jeg tror, venstre har ret, for det har sådan set ikke noget med lovforslaget som sådan at gøre; som følge deraf har det vel ikke kunnet fremsættes som et ændringsforslag. Jeg synes, det er fornuftigt, at venstre fremsætter dette forslag om motiveret dagsorden, som vi vil støtte.

Johan Philipsen (V):

Jeg skal bare i anledning af hr. Erling Dinesens og hr. Voigts udtalelser meddele, hvad de herrer udmærket ved i forvejen, at venstre besidder ingen teknisk ekspertise til at udforme et ændringsforslag af denne art nogenlunde hæderligt.

Poul Schlüter (KF):

Selv om jeg ikke er medlem af arbejdsmarkedsudvalget, har jeg ønsket på den givne baggrund – og således som man nu bevidst provokerer – at tage ordet på min gruppes vegne.

Der er stillet en dagsorden efter et udvalgsarbejde, som har været omfattende og detaljeret. Under udvalgsforhandlingen har det problem, dagsordenen berører, overhovedet ikke været nævnt, overhovedet ikke. Nu kommer så et parti med støtte fra et andet og ønsker, at folketinget i en håndvending skal komme med en tilkendegivelse om et vigtigt spørgsmål, som vi i øvrigt alle gerne ønsker løst. Det er efter min opfattelse parlamentarisme, når parlamentarismen er værst. Det er en gang legen røvere og soldater eller blindebuk, som folketinget ikke kan være bekendt.

Sådan kan vi ikke afgøre en vigtig sag. Hvis man havde taget seriøst på dette anliggende, så skulle man have ført det frem i udvalget, ønsket samråd med ministeren, stillet skriftlige spørgsmål til ministeren; hvis man havde ønsket tilslutning til sin dagsordensleg i dag, så skulle man ikke bare have stillet den, så skulle man have orienteret os andre, så vi på vore gruppemøder i dag kunne have overvejet spørgsmålet. Hvad er meningen? Meningen er alene det lidt nedværdigende at forsøge at stille nogle andre partier i en vanskelig situation. Men jeg vil gerne tilkendegive, at vi føler os aldeles ikke stillet i en vanskelig situation. Vi stemmer imod dagsordenen, den er legeværk.

Vi håber, vi inden længe på seriøs facon kan få løst det problem, det hele drejer sig om, men det kan man ikke i dag.

Lindinger (CD):

Jeg vil gerne på CD-gruppens vegne gøre det lidt kort og sige, at hr. Poul Schlüter netop har sagt ord til andet, hvad jeg egentlig kunne tænke mig at sige. Det er ikke det rette tidspunkt. Tidspunktet er forpasset. Man kan se med sympati på denne dagsorden, men spørgsmålet skulle have været taget op i udvalget. CD-gruppen tager afstand fra dagsordensforslaget og vil stemme imod det.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes, det er en meget typisk holdning, som er kommet til udtryk fra de sidste ordførere. Man står og fortæller, at man er tilhænger af, at der skabes ligestilling på dette område. De samme ordførere har tidligere heroppe stået og anbefalet meget stærkt, at man fik nedsat et ligestillingsråd, og jeg ved ikke hvad. Men den positive tilkendegivelse har altid være mest fremherskende, når det drejede sig om nogle værdiløse slag i luften. Hver eneste gang der virkelig var tale om konkrete ændringer, som kunne være til gavn for kvinderne her i landet, ja, så har den positive holdning været meget langt væk, i hvert fald hos en meget stor del af dette tings medlemmer. Jeg synes, det vil være højst bemærkelsesværdigt, hvis man her i dag skal se formanden for Dansk Kvindesamfund og formanden for ligestillingsrådet stemme imod en dagsorden med et så lysende klart indhold, når de oven i købet samtidig kan sige, at de er helt enige i indholdet.

Jeg synes, det er et meget dårligt argument, det konservative folkeparti anvender, når man siger, at man i en håndvending skal tage stilling til et vigtigt spørgsmål. Det, man skal tage stilling til i en håndvending, er at give udtryk for en holdning, og jeg går sandelig ud fra, at både det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og andre har de samme holdninger før og efter deres gruppemøder, specielt når det drejer sig om så principielle ting som dette.

Jeg må beklage, at dagsordenen er fremsat på et tidspunkt, hvor den eneste ægte rødstrømpe herinde i folketinget, nemlig hr. Bernhard Baunsgaard, ikke er til stede, for så kunne det jo være, vi havde fået at vide, at det radikale venstre i hvert fald ville støtte dette dagsordensforslag. Jeg vil i hvert fald

[Kirsten Jacobsen.]

meget stærkt anbefale dem, der virkelig mener noget med kvindernes ligestilling, at stemme ja til dette dagsordensforslag, også selv om de kunne have ønsket sig, at problemet var lagt frem på en anden måde. Det er uværdigt at give udtryk for, at man har en holdning, for så, når man skal stemme om holdningen, at sige: på grund af proceduren vil vi alligevel stemme imod. Det er ikke dette tings medlemmer værdigt.

Ole Henriksen (SF):

Jeg ved ikke, om dette er et overraskelsesangreb, eller om det er et bagholdsangreb på folketinget, men jeg mener, at det foreliggende forslag om motiveret dagsorden hører ingen steder hjemme i denne debat, idet vi i udvalgsarbejdet ikke har drøftet disse ting og de ikke har været forelagt som forslag under udvalgsarbejdet.

Vi er da tilhængere af ligestilling på alle områder i den sociale lovgivning, men vi konstaterer også, at der findes så mange skævheder i forskellige sociale sammenhænge, at man ikke på 5 minutter er i stand til at løse disse problemer.

Vi vil afvise dagsordenen. Jeg vil godt i denne forbindelse høre, om det ikke var muligt, at ministeren kunne give et tilsagn om, at disse problemer vil blive taget op hurtigst muligt, når man skal have en revision af ATP-loven. Hvis ministeren vil det, så vil vi i hvert fald afvise denne dagsorden.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal ikke gentage, at det havde været rimeligt, om dette forslag var kommet frem i udvalget. Jeg kan blot meddele, at kommunisterne vil undlade at stemme for det foreliggende forslag.

Kurt Hansen (VS):

Vi har klart og tydeligt i nogle ret fyldige bemærkninger i den betænkning, som ligger til de tre lovforslag her, givet udtryk for, hvad vi principielt mener om ATP-loven. Vi har ment, at de penge, som er blevet indbetalt i ATP-fonden, faktisk burde tilbagebetales til de lønarbejdere, som har betalt dem ind – også det arbejdsgiverbidrag, som hænger sammen med at man naturligvis har fået mindre i løn.

Hvad angår den dagsorden, der er stillet fra

venstres side, vil jeg sige, at vi hopper ikke med på den der lorumlarum om at afvise dagsordensforslaget med nogle rent tekniske begrundelser. Vi synes, det er rigtigt, det der ligger i forslaget her og vil godt være med til at lave den ATP-lov bedre, selv om vi ikke har den helt store sympati for den generelt set. Selv om det er en lidt mærkværdig måde at komme med forslaget på – jeg har i hvert fald meddelt to af mine gruppefæller, at der ikke kommer nogen afstemninger her under ATP-diskussionen, hvorefter de er taget hjem – vil vi alligevel, vi tre som er tilbage, stemme for dette dagsordensforslag.

Mette Madsen (V):

Jeg må sige, at aldrig nogen sinde har jeg mødt så megen sympati og haft så lidt at have den i. Alle var enige i, at her lå et problem, som man skulle have løst, alle vil så gerne være med til at lave ligestilling.

Hr. Ole Henriksen sagde, at nu ville jeg lave det huhej på fem minutter. Det har jeg ikke sagt. Der står udtrykkelig i dagsordenen, at regeringen skal lægge et lovforslag frem snarest – det kan måske blive i løbet af efteråret.

Hr. Poul Schlüter siger, at vi kunne have rejst spørgsmålet noget før. Så har hr. Poul Schlüter nok ikke læst referatet fra første behandling, hvor jeg kom med et meget langt indlæg.

Det må også være mit svar til hr. Erling Dinesen. Når vi ikke er kommet med ændringsforslag, så var det, fordi jeg ved førstebehandlingen blev meget kontant afvist af arbejdsministeren. Jeg blev endda afvist på en måde, som jeg egentlig ikke havde troet at jeg skulle opleve her i tinget, idet der blev sagt, at dette var jo alt for kompliceret til, at fru Mette Madsen kunne forstå det. Det er den slags svar, en mand altid giver en pige, når hun stiller et fornuftigt spørgsmål. Jeg havde ikke troet, jeg skulle høre det fra en moderne, socialdemokratisk minister. Men sådan giver hver dag i dette hus jo sine små erfaringer.

Vi har også fra ministerens side fået løfte om ved første behandling, at der ville blive fremlagt i udvalget alt, hvad Arbejdsmarkedets Tillægspensionsbestyrelse havde haft at indvende, men dette er ikke sket.

Når vi nu skal have dette forslag stemt ned, så vil jeg gerne høre, om fru Grethe Fenger Møller er enig med hr. Poul Schlüter i, at man

[Mette Madsen.]

stemmer imod denne ligestilling, og om fru Karen Dahlerup Andersen er enig med hr. Erling Dinesen. Jeg må nok sige, at hvis jeg skal se disse to medlemmer samt alle de øvrige medlemmer fra augustforligspartierne rejse sig og stemme imod denne dagsorden, så bliver det ikke en mærkedag, men en meget mærkelig dag i danske kvinders historie.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter (KF):

Jeg husker udmærket fru Mette Madsens ordførertale under førstebehandlingen, hvor fru Mette Madsen berørte dette problem. Men var fru Mette Madsens indlæg virkelig så ringe, at fru Mette Madsen eller venstres øvrige udvalgsmedlemmer ikke fandt det ulejligheden værd at vende tilbage til denne sag under udvalgsbehandlingen? Hvis man ville have arbejdet seriøst med at få løst dette problem nu i denne sammenhæng, så skulle man under udvalgsforhandlingen have forsøgt at presse ministeren og søgt tilslutning fra andre partier til, at ministeren gav et tilsagn. Det havde været seriøst. Det er ikke seriøst at komme her som en tyv om natten og stille en dagsorden uden at have orienteret folketingets andre partier. Det kunne man have gjort, i hvert fald i formiddags. Når man ikke har ønsket det, så må det være fordi man er ude på skæg og sjov, og det skal der jo også være nogen til.

Alfred Hansen (DR):

I retsforbundet lader vi os ikke slå ud af et dagsordensforslag som det, der nu er fremsat – uanset pjanket eller ikke pjanket, uanset om det er et blindebuksforslag eller ej. Vi er efterhånden hærdede også i den retning.

Om det er en besynderlig måde at fremsætte et dagsordensforslag på skal jeg ikke gå ind i en debat om. Det er muligt, at udvalgsmedlemmerne føler sig snigløbet, men det må så blive en sag mellem venstre og udvalget eventuelt.

Fakta er, at forretningsordenen giver mulighed for at stille dagsordensforslag, og så synes jeg nok, det er tingets pligt at tage stilling til dem. Der er her tale om et ligestillingsforslag, og det har retsforbundets fulde sympati. Jeg kan slet ikke gå ind på det synspunkt, at det er en rødstrømpe, og at det burde være rødstrømperne, der skulle op på barrikaderne for at tale her. Jeg ved ikke, hvilke strømper de, der taler mændenes sag, har på, men hvis jeg

havde vidst det, så ville jeg have brugt denne farve som udtryk for dem, der taler om denne sag.

Vi vil fra retsforbundets side stemme for dagsordensforslaget. Vi synes, det er et godt og særdeles retfærdigt forslag.

Auken (S):

Jeg kan kun bekræfte det, som flere ordførere var inde på, at venstre på intet tidspunkt under det udvalgsarbejde, vi har haft, har rejst denne sag. Man har ikke under de politiske drøftelser så meget som med ét ord berørt den under udvalgsarbejdet, og heller ikke i det meget lange bidrag til betænkningen, som venstres medlemmer af udvalget – og også venstres ordfører, som vist ikke har haft ordet under denne sag endnu – har afleveret til arbejdsmarkedsudvalget, har dette spørgsmål været berørt.

For at give venstres medlemmer af arbejdsmarkedsudvalget en mulighed for på normal udvalgsmanér at behandle dette spørgsmål sagligt i samråd med ministeren og med mulighed for at stille spørgsmål og klare tingene af, skal jeg bede formanden om, at der kan blive udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling, så venstre har mulighed for at rejse dette spørgsmål.

Vi er i socialdemokratiet som i en lang række andre partier interesseret i at løse dette spørgsmål, og vi synes, at det skal foregå på normal udvalgsmanér og ikke på denne facon, som venstre nu har introduceret i vort parlamentariske liv.

Lindinger (CD):

Det er for en gangs skyld ikke sympati for et forslag, det skorter på hos CD, men det er proceduren, vi er meget imod – den måde, dette forslag fremkommer på.

Når fru Kirsten Jacobsen oven i købet ville gøre det til et spørgsmål om kvindens ligestilling, så vil jeg da gerne fremhæve, at det må det ikke blive til. I CD-gruppen er der ingen tvivl om kvindens ligestilling. Vi finder blot ikke, at det er et spørgsmål, der skal afgøres på denne måde. Det burde afgøres ved udvalgsbehandling, og det er for så vidt allerede sagt. Vi stemmer imod.

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Jeg skal på venstres vegne sige, at vi trækker dagsordensforslaget tilbage og henviser sagen til fornyet udvalgsbehandling. Med al den sym-

[Mette Madsen.]

pati, forslaget har mødt her i dag, må det jo være meget let at få det igennem. Kommer det ikke igennem på en tilfredsstillende måde, så stiller vi dagsordensforslaget igen ved tredje behandling.

Formanden:

Det af fru Mette Madsen fremsatte forslag om motiveret dagsorden er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Da det nu ser ud til, at vi får denne seriøse behandling, som ordførerne fra CD og især fra det konservative folkeparti har efterlyst, så tror jeg, vi mellem anden og tredje behandling kan få et flertal for dette forslag samlet sammen i udvalget. Vi hørte hr. Poul Schlüter før – man må jo sige, der stadig væk er ild i det gamle brænde – sige: så kommer man her som en tyv om natten. Nu bliver det altså som en tyv om dagen. Så har hr. Poul Schlüter jo mulighed for at se tyven i fuldt dagslys. Jeg går ud fra, at der ingen slinger bliver i valsen for det konservative folkeparti efter det, vi har hørt her fra hr. Poul Schlüters side i dag. Jeg takker hr. Poul Schlüter for hans udtalelser. Dem vil vi anholde ham på.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

For at der ikke skal herske nogen som helst misforståelser, skal jeg sige, at jeg er, som jeg har været under hele denne sags behandling, helt parat til at drøfte dette spørgsmål, og skulle det nu blive rejst i udvalget i et samråd, så glæder jeg mig til, at vi får uddybet synspunkterne dér.

Jeg er nødt til at korrigere fru Mette Madsen en bagatel hvad angår hendes beskrivelse af første behandling. Det, jeg sagde, var, at jeg efter en henvendelse fra ligestillingsrådets formand havde bedt ATPs bestyrelse, der havde haft til opgave i øvrigt at vurdere ændringerne i ATP-lovgivningen, om også at vurdere begrebet enkemandspension, og at ATPs bestyrelse havde meldt tilbage, at de ikke fandt at kunne løse det i denne omgang, men at de følte, det egnede sig for en samlet løsning i forbindelse med den nært forestående pensionsreform. Jeg erindrer om, at de opsparede ATP-midler

netop også er blevet placeret på en sådan måde, at de afventer denne pensionsreform. Derefter er det rigtigt, at spørgsmålet er indgået i debatten om pensionsreformen, men det er ikke rigtigt, når fru Mette Madsen siger, at socialministeren ikke har taget stilling. Socialministeren har på enhver tænkelig måde under sin gennemgang af eventuelle pensionsreformsmuligheder understreget sit ønske om en absolut ligestilling, og så vidt jeg kan høre, er det også det ønske, fru Mette Madsen her gør sig til talsmand for.

Der har altså ikke været uenighed om det. Der har været drøftelser om, hvorvidt dette bør søges løst i forbindelse med pensionsreformen. Det har været regeringens indstilling, det har været indstillingen hos ATPs bestyrelse, og jeg drøfter på den baggrund meget gerne problemstillingen videre.

Der kan være en tendens til under denne lidt ekstraordinære form for behandling af et konkret forslag at glemme, at vi i øvrigt er igen en anden behandling, der har tegnet et meget bredt flertal for de foreliggende lovforslag og en meget bred tilslutning til de forbedringer i ATP-loven, der i øvrigt gennemføres, og det siger jeg blot i al stilfærdighed tak for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner.

Lovforslagets §§ 1–9 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Medlemskredsen, bestyrelsens sammensætning, fondsanbringelsen m. v.).

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 183. Fremsat 20/5 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Undervisningsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om gymnasieskoler og studenterkursus. (Lovforslag nr. L 170). Eksemplarer vil blive omdelt.

I henhold til lov nr. 447 af 11. oktober 1972 om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber skal der foretages valg af 10 medlemmer til Europa-Parlamentet. Valget gælder fra 15. august 1977 indtil nyt valg er foretaget, senest 6 måneder efter næste folketingsvalg.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udv. om off. arbejder (23/5 77):

Udtræder: Ole Hovmand

Ny stedf.: Arentoft

Udv. f. forretningsordenen (23/5 77):

Udtræder: Maisted

Nyt medlem: Glistrup

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 25. maj, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven.
- 3) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om ændring af fotografi-loven.
- 4) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om film og biografer.
- 5) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om ekspropriation til byudvikling.
- 6) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om råstoffer.
- 7) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om ændring af byggelov. (Foranstaltninger vedrørende råstofforbrug m. v.).
- 8) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om mærkning og skiltning med pris m. v.
- 9) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser.
- 10) *Tredje behandling af:*
Forslag til lov om statstilskud til energibesparende foranstaltninger i forbindelse med industrielle processer m. v.
- 11) *Anden behandling af:*
Forslag til konkurslov.